

ګوناھي ميتافيزيکي له شاريکي گهر دوونې بيشووناسدا رواله تي پوليسيانه و ناوهر وکي قولې کالتوريي فيلمې «صوت»

دلیر محمد

گوزاروه ته وه بڼو شاره بيشووناسه که بهين هيچ پيشبينيک ده بېته سه حنه ي رووداني دلره قانه ي هره حوت تاوانه که، که دياره له فيلمه که دا «مورگان فريمان» ي نه کتري نه ميرکي ره شپي ست و خاوه ني خه لاني ټوسکار، پولې سؤمه رستي پشکنه رو، «برادپيت» ي نه کتري نه ميرکي پوځي پشکنه ره لاره که ده بېت.

«بيباکي پيوسته، بڼه وه مرؤف لم شاره دا دريژه به ژيان بدات» مورگان فريمان

وهک له سهره وه نامازه مان پيدا، کاراکتري بکوژ له فيلمه که دا، هله ده ستي به کوشتي حوت که س، که ده کړيت له هره شاريکي گوره و هارچه رخی خورنواو، يان راستر نه ميرکي دا بڼو له هه مانگه تيا شدا هره يه کيک له قور با نيه کان هه لگري گوناھيکي ميتافيزيکي وهک

«نوموست له چيگايه کدا بريم که بيباکي و که مته رځه ميني تيايدا چاکو فه زيلت بيت!!!» (جؤن نؤي بکوژ و تاوانبار له فيلمه که دا)

هه لبت له ئيستادا پروسه ي بهر هه مه پتاني هره فيلم يکي سينه مایي، له ژماره يک توخ و په گزي هونه يي و ته کنکي ده سته جهمي، پيکرا جوړه هارموني ايک دوسته که ن، که گرن گزنيان له بيرو که، يان چيروکي بڼه رهي فيلم، سيناريو، دهره پتان، نواندن، وينه گرتن، ميوزيک، مونتاژ، ماکياژ، مونتيو، ستوډيو، بينه ر... پيکدن. دياره ليره دا ئيمه بڼو خويندنه وه فيلمې حوت، يان حوت تاوانه که، زياتر تيشک ده خينه سر سيناريو فيلمه که به دهر پيونيکي تر له و تاره دا، سيناريو فيلمه که ده که يته دهر واهه يکي گشتي بڼو خويندنه وه هه مه لايه ني بهر هه مه که ...

سيناريو فيلمه که: سيناريو فيلمې «حوت» ي «دا فيلچيچر» ي دهره پتري نه ميرکي، له لايين «نه ندرؤکي گفن وؤکر» وه نووسراوه، که هه گهر له نيومې يکه مې فيلمه که دا به هؤي شيوازه رواله تيبه پو ليسييه که يه وه تاراده يک بينه ر بيزار بکات، هه لبت له گه ل به ره و پيشجو وني کات و نامه لوفيه تي ده قي سيناريو که دا په هندی قولې ئيستاتيکي وکالتوريي بهر هه مه که خؤي به يانده کات، واته بينه ر له گه ل تپه پووني کاتدا زياتر هه سته به چيژوه رگرتن له جوړه ستاتيکايه ي قولې نيچمه شاره وه کات، که به روپوځي شيوازيکي پو ليسي و به چه شتيکي فريودره انه ي کارگير و ده ستي نه قه ستي سيناريس ت و به هه مانه نگي دهره پتري فيلمه که چه شاردراوه. به کورتي سيناريو ئه م بهر هه م، باس له کوشتي زنجيره ي، يان به دوايه کدا هاتني حوت که س ده کات له شاريکي گوره و هارچه رخی خورنواو له لايين بکوژيکي لوتيه رزو له خورازيه وه، که به ويه ري متانه و دلنيايي و بهر نامه پوځيه وه کاره که نه نجام ده دات، که ناوي «جؤن نؤي» يه نه کتري نه ميرکي «کيفن سپه يسي» له م فيلمه دا روله که ي بهر چه سته ده کات، هه روه ما له م بهر هه م دا و له سر شانو ي رووداوه کان، بينه ر زياتر بهر نوو کاراکتري سهره کی ديه که ده و پت، که پولې نوويشکنه ر ده بينن و پيکها تونون له «وليام سؤمه رست» ي به نه زمون له پيشه که يدا که له کز تايي هه فته ي کارکردني پيش خانه نشينونيونديا و کاراکتري که ي ديه ک شپکنه ريکي تري لاي سبي پسته به ناوي «دا فيلميلز»، که تازه

«حزي له راده به در بڼو خورادن، هه لپه ي زؤر و خراپ، ته مه لپي و ته وه زه لپي، حز و ناره زوي له راده به دري سنيکسي، لوبه رزي، به خيلی يان ئيره يي، تووره يي...» بڼو

وهک چؤن له مزه مې کاتوليکي دا، نامازه به م حوت گونا هه دروا، «جؤن نؤي» ي بکوژي ش وهک که سنيکي په رگيري ئاييني، به تووندي نه وه هه سته له لا دروستووه، که به هؤي بووني له راده به دري نه م حوت گونا هه که مته رځه مې و بيباکي هه موانه وه له ئاستياندا ژيان له و شاره دا گه نده ل و خراپ بووه و بووه ته نؤزه خيک که چيتر ته حه موم ناکرتي، بڼه پيوسته له سر نه م کاراکتري، وهک که سيک مامه له بکات که له لايين يه زنده انه و راسپيډر اييت بڼو کوشتي تاوانباران، واته بکوژيکي نه وانه ي له فيلمه که دا هه لگري يه کيک له حوت گونا هه که ن، به پي ئه و پراسپي که خودي خؤي برواي پي ئه تي که ده لبت: «به پي گونا هه که ي سراي تاوانباريه!»، پاش نه نجامداني تاواني يه کم، که نه ويش کوشتي پياويکي زؤر قه لوه له ريزه مينيکي نيچه رووناکدا، که به زه بري چه ک تاراده ي ته قيني گه ده ي ماکه روني دهر خوراد داوه و بکوژ وهک هه رگه سيک که بيه و پت به م گه مېه فزولپي نوويشکنه ره که روپوځيکي و سرنجي پای گشتي کومه لگا که ي لاي خؤيدا رايکي شيت، ته نيا وشي «حزي» له راده به در بڼو خورادن «الشراه» ي له پاش خؤي به جيه پيشنه وه و

دواتريش که له رؤي نووه مدا هه روه و پشکنه ره که ده گنه سر ته رمي قورياني نووم «که نه ويش ته رمي پاريزه ريکي جووله که ي سهره کتو و پروفيشناله له روانگه ي ياساناسان و تيرواني گشتي کومه لگا که ي»، که چي کاتيک نوويشکنه ره که له پنا ته رمي نه م قوريانيه شدا وهک تاکه به لگه يک چاويان به وشي «هه لپه ي به دکارانه «الجشع» ده که و پت، ئيدي بينه ري ورو جدي فيلمه که به هؤي سهرسامبوني هه روه و پشکنه ره که و گوپنه وه ي چه ندياره ي نيگاي پر نامازه ياندا، بهين گوتني هيچ وشه يکي نه و تو، هه روه ما سهره ي جووله ي خياري کاميرا، تيده گات که هه روه و پشکنه ره که ده يانه و پت به م شيوازه بيده نگه بلين که نه و ان

ده ستيه نه گه ل چ بکوژيکي پروفيشناله و ترسناکدا نه رمه که ن، هه روه ما خويندنه وه و بيني نه م وشه يه ش به سه بڼه وه ي که بينه ر تيرواني جياوازي «جؤن نؤي» ي تاوانباري ش بېنيت له بهر امبر پوانگه ي گشتي ياساناسان و زرينه ي تاکه کاني کومه لگا دا، که نه زموني ته ماعکار و به دکارانه ي پاريزه ريک، وهک نه زمونيکي نمونه يي به رگريکار له ياساو داپه روه ري ناسيوه. نه مه له کاتيکدا گهر برانين هه روه و پشکنه ره که چاوه رواني به ريکرتي هه فته يه يکي ئارام و بيده نگيان ده کرد، تا يه که ميان، واته «سؤمه رست» له بارونؤخيکي هؤيدا خؤي بڼو ژياني خانه نشيني ئاماده بکات و ئوقيسي کارکردني چه ندين ساليه ته سليمي پشکنه ره لاره که، واته «ميلز» بکات، که نه ويش به رؤي خؤي خورازيووه هه فته يه يکي ئارام به ري بکات، تاکو له گه ل هاروه ره جوانه که يدا به وريي و هيمني ئاشنای کارو شويني شته جيووني نوپيان بين. به کورتي، له دواي خويندنه وه ي به لگه ي نووه مه وه، که بکوژ له پنا ته رمي قورياني نووه مدا به جيه پيشنه وه ي هيچ شتيک له لاي يه کتري بدرکتن و زياتريش به م به ستي نؤزينه وه ي پالنه ري نه نجامداني تاوانه کاني روو له کتيخانه يه يکي گهره ي شار ده که ن و له وي به هؤي خويندنه وه ي چه ندي بگه يه يکي ناو دوو شاکاري مهن و کلاسيکي کلتوري خورنواوي وهک «به هه شتي

له ده ستيو» ي جؤن ميلتون و شاکاري «کوميدياي ئيلاهي» دانتي يه وه، هه روه و پشکنه ره که بهين ئاگادارکردنه وه ي يه کتري، هاوکات په ي به وه ده به ن که بکوژ گهر ده ستيگر نه کرتي، دريژه به تاوانه کاني ده دات، تا نه وکاته که ژماره ي قوريانيه کاني ده گات حوت که س، هه روه ما تاراده يه کيش هه روه و کيان درک به وه ده که ن که پالنه ري تاوانه کانيش له لاي نه م تاوانباره نه وه يه، که نه و به نه واره و تبي برواي وايه که قوريانيه کاني هه لگري يه کيک له حوت گونا هه که ن و نه و وهک ئيمانداريکي کاتوليکي په رگير به کوشنيان شار له گه نديگوي گونا هه کانيان پاکده کاته وه، چونکه نه وي بکوژ، گه يشنه وه ته نه و قه ناعه تي که فاکتري سهره کی به هه شتي ونيويان له ده ستيو، بوون و ئاماده يي نه و هه موه گونا هه يه له کومه لگا بيشوناس و بيباکه که يدا، که له بڼه ردا برينين له دريژگراوه ي يه که مين گونا هه ئامه و حوا، که بووه مایه ي له ده ستيانه به هه شت. هه روه ما نه وي بکوژ هاوکات ناتانيت وهک نه وانه ي تر چاو له گونا هه باران پيو شيت، يان که مته رځه م و بيباک بيت له ئاستياندا وهک چؤن دواچار له دبدياره که يره که يدا له گه ل هه روه و پشکنه ره که دا و له کز تايي فيلمه که دا دان به م حالته مده ده نيت و ده لبت: «نوموست له شوپيکدا بريم که بيباکي و که مته رځه مې تيدا بوپيته چاکه و فه زيلت!»، به م پسته سهره تانيه ش بکوژ له ره هندی هه ستياري بيرکرتنه وه سؤمه رستي پشکنه ر ده دات، که له ناو پته ي پيشه وه ي ماشينه که دا نيگايه يکي سهرسامه کانه ي تيرويوه. نه مه ش له بهر نه وه ي که پشکنه ره په شپسته که

دپه نه کاني ده بېت، ئيدي زؤره ي رووداوه کاني تر له بهر زوشنايه يکي کز و نيچه خاموشی فه زاي دژوارو نيگه رانه ري شادا گوزهر ده که ن، به جوړيک که چاوي کاميرا له کاني نمايشکردني گرتو ديمه ني تاوانه کاند، له بهر هه ستياريان به خياري تپه رده بيت و که متر ناوړ له خؤي ده داته وه، نه مه ش وايگر دووه، که چاوي بينه ر به ئاساني نه وانيت شوين پي ديمه ن گرتنه که هه لگريک. هه روه ما له کاتي نمايشکردني کزي تاوانه يه که دواي يه که کاني نه م فيلمه شدا، ژماره يک سيمبولي نؤر ميژوي که لتوري خورنواو دهره که ون، بڼو نمونه وهک پيشتر نامازه مان پيدا، له پاش تاواني نووه مه وه، هه روه و پشکنه ره که به هؤي خويندنه وه ي «کوميدياي ئيلاهي» دانتي ي ئيتاليه وه به جياو بهين نه وه ي هيچ به يه کتري بلين، په ي شيواز و پالنه ري سهره کی تاوانه کان ده به ن و درکيش به وه ده که ن که تاوانبار جگه له دوو تاوانه، ده بيت پيچ تاواني ديه که نه نجاميدات، نه مه له کاتيکدا گهر برانين که «دانتي» له بشي دووه مې سيئنه ي کوميدياي ئيلاهي دا باس له حوت گونا هه که ده کات، نوو پشکنه ره که ش به هؤي نه و نوو نؤکوپيئته ي که تاوانبار به ده ستي نه قه سته به ته نيشت نوو ته رمه که وه به جيه پيشنه وه ي هه روه و دزانن که تاوانبار سهرقالي کوشتي گونا هه بارانه، واته کوشتي حوت که س، که هه ريه کيکيان هه لگري يه کيک له و گونا هه ني. به لام نه وه ي

جوړه ده بخشيته وه به فيلمه که و وهک پوژيک بهر ده ستيگر کردني تاوانبار، له مشتومريکي دا له گه ل پشکنه ره لاره که ي هاوپي به شيوازيکي جياواز له دهر پينه که ي «جؤن نؤي» گوزار شتي له و حالته کردوه، که ده لبت «بيباکي شتيکي پيوسته، بڼه وه ي مرؤف لم شاره دا دريژه به ژيان بدات»، که چي له بهر امبر نه م دهر پينه ي سؤمه رست دا، «ميلز» ي پشکنه ر هاوشيوه ي تاوانبار، به لام به م له چوونه وه له وه لامدا ده لبت: «من هه رگيز بروم به بيباکي و که مته رځه مې ني!»، نه م دهر پينه له لايک و دواچار ش کوشتي «جؤن نؤي» ي تاوانبار له لايين «ميلز» وه له کز تايي فيلمه که و له چرکه ستي تووره يي و توله سندنه وه دا، دواي نه وه ي که ده زانيت، هاروه ره که ي قورياني شه شه مې نه م تاوانباريه، ئيدي له تووره يي و هه لچووني پيشيني نه کردا، پاش بيني سهره ي برواي هاوه ره که ي، پشکنه ره لاره که هاروه ستيگي له ده ستيده دات و به گولله يک تووره يي خؤي له سهره ي بکوژدا به تالده کاته وه. ئاماده يي نه م دوو حالته ش له لاي هه روه و کاراکتري بکوژ و

پشکنه ر، واته خؤيه بيباک نه زانين و دواتريش له ده ستيانه ي هاروه ستيگي و کوشتن له په هه نديکي قولې فيلمه که دا، وايگر دووه که نه م دوو کاراکتري تاراده يک چوونيه که ويئابکرين، يان راستر وهک دوو ديوي يک دروا بيت بهر چاو، سهره ياي رواله ته ته واوليکؤر و بيچه وانه که يان له جيکه وني فيلمه که دا. له لايه يکي ديه که وه، ده شن نامازه به وه بده ين که خالي ناوازه و جياکه ره وه ي فيلمې حوت، له و ستراکتوره وه سهرچاوه ي گرتوه که به قولې په يوه سته به هه روه و په هه ندي که لتوريي وه نه ريه وه، هه رنه م دوو په هه نده ش فيلمه که يان کردوه ته بهر هه ميکي ناوازه و وايان له دهره پتريه که ي کردوه، که له پتريه ي سينه مای جيه اندا، بوون و ئاماده يي هه بيت. به شتيکي بهر چاوي رووداوه کاني نه م فيلمه، که له شوپيگه ليکدا رووده دن، که له ريزه مين و سهر داب ده پت، هه لبت جگه له رووداي کز تايي که له ده شتايه يکي چؤي دهره وه ي شاردايه و له بهر رووناکيه يکي گوره دايه و به هؤي بووني کز پته ره کانيشه وه که ناوچه که يان ته و قدراوه، بينه ر له بهر زاييه وه و به شتيوه ي ستوني

گرته و پيياکي شتيکي لعم شاره دا دريژه بجزيان بدات»

دپه نه کاني ده بېت، ئيدي زؤره ي رووداوه کاني تر له بهر زوشنايه يکي کز و نيچه خاموشی فه زاي دژوارو نيگه رانه ري شادا گوزهر ده که ن، به جوړيک که چاوي کاميرا له کاني نمايشکردني گرتو ديمه ني تاوانه کاند، له بهر هه ستياريان به خياري تپه رده بيت و که متر ناوړ له خؤي ده داته وه، نه مه ش وايگر دووه، که چاوي بينه ر به ئاساني نه وانيت شوين پي ديمه ن گرتنه که هه لگريک. هه روه ما له کاتي نمايشکردني کزي تاوانه يه که دواي يه که کاني نه م فيلمه شدا، ژماره يک سيمبولي نؤر ميژوي که لتوري خورنواو دهره که ون، بڼو نمونه وهک پيشتر نامازه مان پيدا، له پاش تاواني نووه مه وه، هه روه و پشکنه ره که به هؤي خويندنه وه ي «کوميدياي ئيلاهي» دانتي ي ئيتاليه وه به جياو بهين نه وه ي هيچ به يه کتري بلين، په ي شيواز و پالنه ري سهره کی تاوانه کان ده به ن و درکيش به وه ده که ن که تاوانبار جگه له دوو تاوانه، ده بيت پيچ تاواني ديه که نه نجاميدات، نه مه له کاتيکدا گهر برانين که «دانتي» له بشي دووه مې سيئنه ي کوميدياي ئيلاهي دا باس له حوت گونا هه که ده کات، نوو پشکنه ره که ش به هؤي نه و نوو نؤکوپيئته ي که تاوانبار به ده ستي نه قه سته به ته نيشت نوو ته رمه که وه به جيه پيشنه وه ي هه روه و دزانن که تاوانبار سهرقالي کوشتي گونا هه بارانه، واته کوشتي حوت که س، که هه ريه کيکيان هه لگري يه کيک له و گونا هه ني. به لام نه وه ي

جوړه ده بخشيته وه به فيلمه که و وهک پوژيک بهر ده ستيگر کردني تاوانبار، له مشتومريکي دا له گه ل پشکنه ره لاره که ي هاوپي به شيوازيکي جياواز له دهر پينه که ي «جؤن نؤي» گوزار شتي له و حالته کردوه، که ده لبت «بيباکي شتيکي پيوسته، بڼه وه ي مرؤف لم شاره دا دريژه به ژيان بدات»، که چي له بهر امبر نه م دهر پينه ي سؤمه رست دا، «ميلز» ي پشکنه ر هاوشيوه ي تاوانبار، به لام به م له چوونه وه له وه لامدا ده لبت: «من هه رگيز بروم به بيباکي و که مته رځه مې ني!»، نه م دهر پينه له لايک و دواچار ش کوشتي «جؤن نؤي» ي تاوانبار له لايين «ميلز» وه له کز تايي فيلمه که و له چرکه ستي تووره يي و توله سندنه وه دا، دواي نه وه ي که ده زانيت، هاروه ره که ي قورياني شه شه مې نه م تاوانباريه، ئيدي له تووره يي و هه لچووني پيشيني نه کردا، پاش بيني سهره ي برواي هاوه ره که ي، پشکنه ره لاره که هاروه ستيگي له ده ستيده دات و به گولله يک تووره يي خؤي له سهره ي بکوژدا به تالده کاته وه. ئاماده يي نه م دوو حالته ش له لاي هه روه و کاراکتري بکوژ و

سهره تا ده بېته مایه ي جوړه هيده مې کيش بؤ هه روه و پشکنه ره که، نه وه يه که له دواي نه نجامداني تاواني پيچنه مه وه، کتوپر جؤن نؤ خؤي ته سليمي پشکنه ره کان ده کات، وهک جوړه ته ده دايه کيش رووده کاته «ميلز» و رايده گه بېت که نه و ان له ده ستيگر کردني شکستيان خوراد، بڼه بؤخؤي هاتووه ته بهر ده ميان، تا که له پچه ي له ده سته بکن، به لام هه روه و پشکنه ر نه م دهره نجامه يان بؤ قوت ناچيت، بڼه له وه لامې پراسپا ري تاوانه که ي تر دا، جؤن

دپيياکي شتيکي لعم شاره دا دريژه بجزيان بدات»

دپه نه کاني ده بېت، ئيدي زؤره ي رووداوه کاني تر له بهر زوشنايه يکي کز و نيچه خاموشی فه زاي دژوارو نيگه رانه ري شادا گوزهر ده که ن، به جوړيک که چاوي کاميرا له کاني نمايشکردني گرتو ديمه ني تاوانه کاند، له بهر هه ستياريان به خياري تپه رده بيت و که متر ناوړ له خؤي ده داته وه، نه مه ش وايگر دووه، که چاوي بينه ر به ئاساني نه وانيت شوين پي ديمه ن گرتنه که هه لگريک. هه روه ما له کاتي نمايشکردني کزي تاوانه يه که دواي يه که کاني نه م فيلمه شدا، ژماره يک سيمبولي نؤر ميژوي که لتوري خورنواو دهره که ون، بڼو نمونه وهک پيشتر نامازه مان پيدا، له پاش تاواني نووه مه وه، هه روه و پشکنه ره که به هؤي خويندنه وه ي «کوميدياي ئيلاهي» دانتي ي ئيتاليه وه به جياو بهين نه وه ي هيچ به يه کتري بلين، په ي شيواز و پالنه ري سهره کی تاوانه کان ده به ن و درکيش به وه ده که ن که تاوانبار جگه له دوو تاوانه، ده بيت پيچ تاواني ديه که نه نجاميدات، نه مه له کاتيکدا گهر برانين که «دانتي» له بشي دووه مې سيئنه ي کوميدياي ئيلاهي دا باس له حوت گونا هه که ده کات، نوو پشکنه ره که ش به هؤي نه و نوو نؤکوپيئته ي که تاوانبار به ده ستي نه قه سته به ته نيشت نوو ته رمه که وه به جيه پيشنه وه ي هه روه و دزانن که تاوانبار سهرقالي کوشتي گونا هه بارانه، واته کوشتي حوت که س، که هه ريه کيکيان هه لگري يه کيک له و گونا هه ني. به لام نه وه ي

جوړه ده بخشيته وه به فيلمه که و وهک پوژيک بهر ده ستيگر کردني تاوانبار، له مشتومريکي دا له گه ل پشکنه ره لاره که ي هاوپي به شيوازيکي جياواز له دهر پينه که ي «جؤن نؤي» گوزار شتي له و حالته کردوه، که ده لبت «بيباکي شتيکي پيوسته، بڼه وه ي مرؤف لم شاره دا دريژه به ژيان بدات»، که چي له بهر امبر نه م دهر پينه ي سؤمه رست دا، «ميلز» ي پشکنه ر هاوشيوه ي تاوانبار، به لام به م له چوونه وه له وه لامدا ده لبت: «من هه رگيز بروم به بيباکي و که مته رځه مې ني!»، نه م دهر پينه له لايک و دواچار ش کوشتي «جؤن نؤي» ي تاوانبار له لايين «ميلز» وه له کز تايي فيلمه که و له چرکه ستي تووره يي و توله سندنه وه دا، دواي نه وه ي که ده زانيت، هاروه ره که ي قورياني شه شه مې نه م تاوانباريه، ئيدي له تووره يي و هه لچووني پيشيني نه کردا، پاش بيني سهره ي برواي هاوه ره که ي، پشکنه ره لاره که هاروه ستيگي له ده ستيده دات و به گولله يک تووره يي خؤي له سهره ي بکوژدا به تالده کاته وه. ئاماده يي نه م دوو حالته ش له لاي هه روه و کاراکتري بکوژ و

پوژيک بهر ده ستيگر کردني تاوانبار، له مشتومريکي دا له گه ل پشکنه ره لاره که ي هاوپي به شيوازيکي جياواز له دهر پينه که ي «جؤن نؤي» گوزار شتي له و حالته کردوه، که ده لبت «بيباکي شتيکي پيوسته، بڼه وه ي مرؤف لم شاره دا دريژه به ژيان بدات»، که چي له بهر امبر نه م دهر پينه ي سؤمه رست دا، «ميلز» ي پشکنه ر هاوشيوه ي تاوانبار، به لام به م له چوونه وه له وه لامدا ده لبت: «من هه رگيز بروم به بيباکي و که مته رځه مې ني!»، نه م دهر پينه له لايک و دواچار ش کوشتي «جؤن نؤي» ي تاوانبار له لايين «ميلز» وه له کز تايي فيلمه که و له چرکه ستي تووره يي و توله سندنه وه دا، دواي نه وه ي که ده زانيت، هاروه ره که ي قورياني شه شه مې نه م تاوانباريه، ئيدي له تووره يي و هه لچووني پيشيني نه کردا، پاش بيني سهره ي برواي هاوه ره که ي، پشکنه ره لاره که هاروه ستيگي له ده ستيده دات و به گولله يک تووره يي خؤي له سهره ي بکوژدا به تالده کاته وه. ئاماده يي نه م دوو حالته ش له لاي هه روه و کاراکتري بکوژ و